

Poznań, dnia 28 stycznia 2013 roku

Trybunał Konstytucyjny w Warszawie
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżąca: Spółdzielnia Mieszkaniowa w S
reprezentowana przez:
adwokata Pawła Sowisło
z Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych
P.J. Sowisło & Topolewski spółka komandytowa
ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 231/239
61-485 Poznań,

Sygn. akt: Ts 231/12

PISMO

uzupełnienie skargi konstytucyjnej

W imieniu skarżącej – Spółdzielni Mieszkaniowej w S , powołując się na udzielone pełnomocnictwo, w odpowiedzi na zarządzenie z dnia 15. stycznia 2013 roku (doręczone w dniu 21. stycznia 2013 roku) podaję co następuje:

1.

Skarżąca kwestionuje nie cały art. 417¹ w związku z art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. roku Kodeks cywilny¹ (zwanej dalej: *k.c.*), lecz jedynie art. 417¹ § 1 i § 2 *k.c.* w zw. z art. 417 § 1 *k.c.*

2.

Skarżący wnosi o stwierdzenie, że art. 417¹ § 1 i § 2 *k.c.* w zw. z art. 417 § 1 *k.c.* rozumiany w ten sposób, że odpowiedzialność Skarbu Państwa przez wydanie aktu normatywnego, nie zachodzi w sytuacji gdy Trybunał Konstytucyjny skorzystał

¹ Dz. U. 16, poz. 93.

z uprawnienia, o którym mowa w art. 190 ust. 3 Konstytucji do określenia innego terminu utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, jest niezgodny z art. 2 oraz 77 ust. 1 i 2 Konstytucji.

W konsekwencji tylko te przepisy wyznaczają wzorce kontroli skargi konstytucyjnej. Art. 9 Konstytucji art. 21 ust 2 Konstytucji, art. 64 Konstytucji jak również art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zostały wyłącznie przytoczone jako argumentacja prawna uzasadniająca zarzut naruszenia art. 2 oraz 77 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji.

3.

Wskazanie jakie konstytucyjne prawa i wolności skarżącej doznały naruszenia w jaki sposób przepisy k.c. naruszają prawa i wolności skarżącej zostało dokonane w pkt. IV skargi konstytucyjnej (na stronie 4).

Zdaniem skarżącej, wskutek ostatecznego rozstrzygnięcia, jakim w niniejszym przypadku było wydanie przez Sąd Okręgowy w P w dniu czerwca 2012 roku wyroku w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt: zostały naruszone następujące konstytucyjne wolności i prawa:

- wyrażona w przepisach Konstytucji zasada wynagradzania szkody wyrządzone przez niezgodne z prawem działanie organów władzy publicznej (art. 77 ust. 1 Konstytucji), albowiem pozbawiono skarżącą prawa do otrzymania stosownego odszkodowania w tym zakresie,
- zasada prawidłowej legislacji, oraz zasada demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej poprzez naruszenie wynikającej z tego zasady sprawiedliwości społecznej oraz zaufania obywatela do stanowionego przez Państwo prawa (art. 2 Konstytucji), albowiem pozbawiono skarżącą części jej majątku nie zapewniając prawa do dochodzenia ekwiwalentu.

4.

Zakwestionowane w skardze przepisy kodeksu cywilnego naruszają prawa i wolności skarżącej, o których mowa w pkt 3 powyżej, albowiem przyjęcie przez Sądy orzekające w przedmiotowej sprawie, iż pomimo spełnienia przesłanek określonych w treści art. 417¹ k.c., skarżąca nie może dochodzić od Skarbu Państwa roszczenia obejmującego żądanie zapłaty odszkodowania w przedmiotowym stanie faktycznym, stanowi naruszenie wyrażonej w przepisach Konstytucji zasady wynagradzania szkody wyrządzone, przez niezgodne

z prawem działanie organów władzy publicznej (art. 77 ust. 1 Konstytucji). Roszczenie skarżącej o zapłatę przez Skarb Państwa odszkodowania zostało oddalone jedynie ze względu na fakt, iż zdaniem Sądów orzekających nie mogło dojść do deliktu ustawodawczego, w sytuacji, gdy Trybunał Konstytucyjny odroczył utratę mocy obowiązującej przez dany przepis.

Dokonana przez Sądy wykładnia art. 417¹ k.c., w związku z treścią art. 417 k.c. doprowadziła bowiem do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie, pomimo stwierdzenia niezgodności z ustawą zasadniczą przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, skarżąca nie może dochodzić zapłaty przez Skarb Państwa odszkodowania, z uwagi na rzekomy brak możliwości przypisania cechy bezprawności zachowaniom organów Państwa orzekającym o prawach skarżącej, na podstawie przepisów uznanych za niekonstytucyjne.

Stanowisko Sądu w tym zakresie, obejmujące wykładnię przepisów art. 417¹ w związku z art. 417 k.c., naruszyło konstytucyjną zasadę wynagradzania szkód, wyrządzanych przez działania organów władzy publicznej, wyrażonej w art. 77 ust. 1 Konstytucji, jak również faktycznie zamknęło możliwość dochodzenia odszkodowania, zagwarantowaną w art. 77 ust. 2 Konstytucji.

5.

Mając na uwadze powyższe w całości podtrzymuję wniesioną skargę konstytucyjną.

Adwokat

Paweł Sowisło

Załączniki:

– 4 odpisy pisma.